

er billigt eller ikke. Den, som er utilfreds med Kjendelsen, skal strax til Protocollen erklære, hvorvidt han vil indaafte samme til Dvertarationscommissionen, hvormed da forholdes efter nedenstaaende Forrifter. Omkostningerne ved Tarationscommissionens Møde bæres af Eieren, ved Dvertarationscommissionens Møde af den, hvem sammes Kjendelse gaaer imod.

Udskrift af Forretningen eller Forretningerne tilskilles Amtmanden, som for de Gaardes Vedkommende, for hvilke Tilbudet har erholdt Gyldighed enten ved Fæsternes Erklæring eller ved Commissionernes Kjendelse, uden Ophold lader samme thinglæse paa Eierens Bekostning.

§ 13.

Det Tilbud, der paa fornævnte Maade er læst til Thinge, er bindende saavel for den daværende som for enhver efterfølgende Eier, Bestidder eller Bestyrelse af de Fæstegaarde, om hvilke saadan Afgjørelse har fundet Sted, fra Thinglæsningens Dag og indtil Udgangen af Aaret 1864.

Brugerne af de Gaarde, for hvilke Sagen saaledes er afgjort, kunne ikke fordre sig disse overdragne til Selveiendom efter Taration, førend fra Begyndelsen af Aaret 1865. Derimod skal enhver oprindelig eller senere indtraadt Fæster eller Fæsters Enke, saa og Enhver, til hvem de retsgyldigen have overdraget deres Udkomst, enten i levende Live eller ved testamentarisk Disposition — i sidstnævnte Tilfælde dog kun paa den Betingelse, at han erklærer sig inden 6 Maanedes efter indtraadt Fæsteledighed — være berettiget til, i Løbet af den Tid, hvori Eieren efter det Foranstaaende er bunden ved sit Tilbud, at fordre sig Gaarden tilskjødet paa de deri fastsatte Billaar.

Med Hensyn til dem, der have erholdt lovligt Pant i Godset for Tilbudets Thinglæsning, bliver at forholde efter § 29, sfr. § 52.

§ 14.

Naar den Fæster, som efter § 8 kan fordre den i Fæste havende Gaard sig overdraget til Selveiendom, gjør denne Ret gjældende, skal Gaarden med alt dens Tilbehør af Be-

fatning og Inventarium, forsaavidt samme ikke tilhører Brugerens selv, taxeres til den virkelige Værdi, den som fri Eiendom vilde have i Handel og Wandel (sfr. Frdn. 7de Juni 1827 § 2). Eier Brugerens Bygningerne eller nogen af disse, da kommer den Værdiforøgelse, som Gaarden ved samme har erholdt, ham tilgode, ligesom der ogsaa bliver at tage Hensyn til de Forbedringer, som Brugerens selv har befestet ved Eiendommen, og for hvilke der ved Fæstefratrædelse vilde kunne fordres Erstaining, saavel som til de særegne Begunstigelser, der ved Creationsbreve for Fideicommissar eller ved andre Dispositioner maatte være indrømmede Godsets Bønder. Denne Tarationssum, med Fradrag af en Trediedeel, er Kjøbesummen.

§ 15.

Af Gaardens Tarationssum, beregnet som i § 14 foreskrevet, tilsvares Kjøberen først det fem og tyvedobbelte Beløb af samtlige Ddelsler, der aarligen paahvilede Gaarden ifølge Fæstebrevet eller Forpagtningscontracten. Sæden beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Aars Capitelstarter, de tvende høieste og de tvende laveste Aar fradragne, og den aarlige Værdi af de øvrige Ddelsler bestemmes ved Taration.

Haves Gaarden i Fæste, skal det, der bliver tilbage af Tarationssummen, tilsvares med et saa stort Beløb, som med Rente og Rentens Rente (til $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig) vilde give denne tilbageblivende Deel fra den Tid, Kjøbesummen begynder at forrentes, indtil Udløbet af Fæsterens eller den fæstebestidende Enkes Levetid, beregnet efter de nærværende Lov vedføjede Tabeller. Dog bliver herved at iagttage, at, saafremt Fæsteren er gift, og Levetiden, beregnet efter Hustruens Alder, vilde give et fordelagtigere Resultat for Fæstebestidelsens Værdighed, end naar den beregnes efter hans egen Alder, da lægges den Middeltid til Grund, som udkommer, naar Hensyn tages baade til Mandens og Konens formodede Levetid efter Tabellen. For at imidlertid Hustruens Alder saaledes skal kunne medtages i Beregningen, maa Ægteskabet være indgaaet før denne Lovs Kundgjørelse.

Haves Gaarden i Forpagtning efter Frd.